מה כאן מתן שמן בכלי אף להלן מתן שמן

בכלי 16 ומה להלן יציקה ובלילה אף כאן יציקה ובלילה: חלות בוללן דברי רבי וחכמים

אומרים סולת: ת"ר יסלת בלולה ימלמד

שנבללת סולת רבי אומר חלות בוללן שנאמר

בחלות בלולות אמרו לו והלא לחמי תודה

נאמר בהן חלות ואי אפשר לבוללן יו כשהן

חלות אלא סולת כיצד עושה ינותן שמן בכלי

קודם לעשייתן ונותנה ונותן שמן עליה ובוללה

ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן וקומץ

רבי אומר חלות בוללן שנאמר חלות בלולות

בשמן כיצד עושה נותן שמן בכלי קודם

לעשייתה ונותנה ולשה ואופה ופותתה ונותן

עליה שמן ובוללה וחוזר ונותן עליה שמן

וקומץ אי אפשר יו דקאמרי ליה רבנן לרבי

מאי היא אמר רבי שמואל בר רב יצחק

רביעית שמן היא היאך מתחלקת לכמה חלות: החלות מעונות בלילה ורקיקין משיחה:

תנו רבנן חלות בלולות ולא רקיקין בלולין

שיכול והלא ידין הוא ומה חלות שאיגן

מעונות משיחה מעונות בלילה רקיקין שמעונין משיחה אינו דין שמעונין בלילה

תלמוד לומר חלות בלולות ולא רקיקין בלולין

רקיקין משוחין ולא חלות משוחות שיכול

והלא דין הוא ומה רקיקין שאינן מעונין

בלילה מעונין משיחה חלות שמעונות בלילה

אינו דין שמעונות משיחה תלמוד לומר

רקיקין משוחים ולא חלות משוחות מאי

תלמודא אמר רבא לא לישתמים זו ולכתוב

חלות משוחות ורקיקין בלולין: כיצד מושחן כמין כי והשאר נאכל וכו': י'מאי כמין כי

אמר רב כהנא כמין כי יווני: תנו רבנן

מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין

מביא לוג שמן וחוצהו חציו לחלות וחציו

לרקיקין יו וחלות בוללן ורקיקין מושחן ומושח

את הרקיק על פני כולו ושאר השמן מחזירו

לחלות ירבי שמעון בן יהודה משום רבי

שמעון אומר מושחן כמין כי ושאר השמן

נאכל לכהנים: תניא אידך ירקיקין הבאים

בפני עצמן מביא לוג שמן ומושחן וחוזר

ומושחן עד שיכלה כל שמן שבלוג רבי שמעון

בן יהודה אומר משום ר"ש מושחן כמין כי

ושאר השמן נאכל לכהנים: מתני' יכל

המנחות הנעשות בכלי מעונות פתיתה ח:

גמ' למעומי מאי אמר רב פפא למעומי

שתי הלחם ולחם הפנים תנו רבנן נפתות אותה פתים מנחה לרבות כל המנחות לפתיתה

יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים

ת"ל אותה יויצקת שמן מנחה לרבות כל

המנחות ליציקה יכול שאני מרבה אף מנחת

חורה אור השלם

ו. ואם מנחה על המחבת

וְאַם מַנְּחָה עַל הַפְּחָבַת מֵץבּה תַנְּהָיה: ויקרא ב ה מַצְבּה תַנָּהָר מֻלְהַ מַנּחָה מַצְבָּה תַנָּהָר מֵלֶת חַלוֹת מַצְבַּה תַנְּהַר מֹלֶת חַלוֹת

מַאֲפֵה תַנוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹת בְּלוּלת בַּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי

3. פתות אתה פתים ויצקת

מצות משחים בשמן:

עליה שמן מנחה הוא:

מסורת הש"ם

 ל) [עיין חוס׳ חולין ככ. ד״ה שיכולן, ב) [הוריות יב. ע״ש כריחות ה: ע״שן, ב) [לקמן קו.], ד) מה״ד כמנחתו דאילו נאמר כמנחתו כו' מקיש חובתו לנדבתו והלא כו':, ה) נ"א חלות כדמפרש לקמן ונבללין סלת וה"ה למחבת ומרחשת סלת וחיים לתחבת ותחשם דנבללין סלת והסייד. צייק, ז' ניאל נתר, ז) צייל מדרסתיב. צייק, מ) ולשיל סביב, לייק, מ) ולשיל סביב, לע"ב, כ) וויחקלה בר, ל) לקתן לשילה ומתן שמן בכלי קודם שליה ומתן שמן בכלי קודם לעשיית שוצ'אל בייק, מ) דמיין משיית שוצ'אל בייק. מ) דמיין משיית שוצ'אל בייק מ) מיית מייציה מייש שוצ'אל בייק מ) מיית מייציה מייש שוצ'אל בייק מ) מיית מייציה מוצ'יאל ביין מוצ'אל ביין מוצ'אל מייציה מוצ'אל ביין מוצ'אל מוצ'אל ביין מוצ'אל מייציה אוצ'אל ביין מוצ'אל מייציה אוצ'אל ביין מוצ'אל מייציה אוצ'אל ביין מוצ'אל מוצ'אל ביין מוצ'אל מוצ'אל בר מוצ'אל מוצ'אל בר מוצ'אל מוצ'אל בר מוצ'אל בר מוצ'אל ביין מוצ'אל בר מ"ז, **ע**) ל"ל כי, פ) נ"א מיציקה משום דכתיבי תרי מיעוטי גבי יציקה עליה והיא אינטריך ליה כו'. ז"ק בשם ס"י, ל) [וע' תוס' זבחים טו: ד"ה כל חדא

הגהות הב"ח

מונין כג. לייט ונו **ק)** [ערך כי א'],

(א) רש"י ד"ה מאי תלמודא וכו' משמע ג"ב משוחין: (ב) ד"ה לא לישתמיט וכו' אלא ממה דכתיב: (ג) ד"ה ומחצה רקיקין כגון שהביא ה' חלות וכו' כצ"ל והשאר נמחק: (ד) ד"ח תלמוד לומר וכו' למעט רקיקין ליניקה:

מוסף רש"י

כמין כי יווני. שמתחיל למשוח באלבעו בין ריסי עיניו למשות במכנטו כין ריטי עיניו ומושך אלבטו על הראש ומושך מאניע לעורף בכף יוני מה X (הוריותיב.) אות יוונים ועשוי סה דמליק שמן על ראשו ואח"כ בין ריטי על ראשו ואח"כ בין ריטי יוונים ומלספן באלבעו דרך הפלחת (כריתות ה:). מותר השמן נאכל לכהנים. כדין רקיקין הנחים נפני עלמן הלכך ממה נפשך מותר של רקיקין נאכל לכהנים ולן קו.).

רבינו גרשום

ובמנח" מחכב" כתיב יציקה ובלילה: ואי אפשר לבוללן אלא סלת. דחצי לוג שמן היה בתודה ולא יותר כדאמרי בפרק שתי מדות חציו של חצי לוג לרקיקין הודלות וחציו לרבוכה. ואי אתר הריבלי הישנה לוה אמרת דבוללן כשהן חלות היאך יכול לבלול ל' חלות היאן יכול לבלול לי חלות של מצה בחצי לוג אלא כשהן סלת נבללין: כיצד עושה. למנחת מחבת ומנחת עישות למוזו מחובות מחוז מרחשת נותן מתן שמן וכר ונותנה לסולת: שפיר קאמרי ליה רבנן לרי. מאי היא. כלומר אי שפיר אמרו ליה רביעית שמן הוא כדאמר חציו של חצי לוג כדאמר חציו של חצי לוג

דהינו רבעיי (דאמרי)

וחוציהן חציו לחלות

נבללין היאך מתחלק לכמה

תלות אלא כשהן סלה

נבללין: מאי תלמודא.

דהללו בלולות ולא אלו

דהלל בהני בהני בהני בהני בהני בהני בהני בהוא היה אדיר

אימא גלי בהני בהני בהוא הדיך

דשניהן נבללין לא

לישתמיט קרא כר. ושאר

השמן שנשתייר על משיחת השמן שנשתייר על משיחת ... הרקיקין מחזירו עם השמן של חלות: רקיקין הבאין בפני עצמן דאי בעי רקיקין מביא. ואי בעי חלות מביא: שתי הלחם ולחו

מה כאן. במנחת מרחשת מתן שמן בכלי דכתיב (ייקרא ב) סלת בשמן תעשה בהדן יציקה ובדידה אף כאן יציקה ובדידה. חימה למה לי ישם לשן. במותח מתחם מתן שקן לכל דבור (הקותה) מה בשם בשק ובמנתח ד) מתבת כתיב יציקה ובלילה (ש): שלם בלולה: האי קרא במחבת כתיב וה"ה לשאר מנחות: ואי אפשר לבוללן. ה) כדמפרש לקתן: כילד עושם. למנחת מחבת ומרחשת נותן מתן שתן ככלי ונותן הסלת בשתן. כילד הוא עושה. מיירי מכל מנחות דעלמא נותן מתן שמן בכלי וכר: ^דן מאי היא. מאי טעמא אי אפשר ללחמי חודה שיהו

נבללין חלות: אמר ר' שמואל. להכי אי אפשר דחצי לוג שמו היה בתודה ולא יותר כדשמעינן לקמן בפ' שמי מדות (דף פח. ע"ש) וחליו של חלי הלוג לרקיקין וחליו לרבוכה ואי אמרת דבוללן כשהן חלות היאך יכול לבלול חלות בחלי חלי לוג אלא ודאי כשהן סלת בוללן: ח] ע"א שפיר קאמרי קאמרי ליה רבנן **רכנן**. שפיר דתודה אי אפשר לבוללה חלות ונבללין סולת וה"ה למחבת ומרחשת דנבללין סולת אמר ר׳ שמואל אמר לך רבי שאני התם בתודה דלא אפשר דרביעית שמו היא כדאמרו חלי לוג לחודה דהיינו רביעית לוג לחלות ואי אפשר לבוללן ב'] חלות אבל מנחת מחבת ומרחשת שאין בהן חלות כ"כ דאפשר לבוללן חלות נבללין חלות. מ"ר זצ"ל. להאי לישנא ל"ג מאי היא '] (אמר רבי): מאי שלמודא. דהללו בוללן ולא אלו אימא דבלולות אחרוייהו והכי יא] משמע () (א) משוחין ושניהן משוחין: לא לישתמים קרא דכתיב בלולה בחלות כו'. אלא (ב) ז) מה ומשיחה ברקיקה שמע מינה דהכי הוא דווקה: מנחה הבחה מחלה חלות ומחלה רקיקין. (ג) [עשרה חלות ועשרה רקיקין] לרבנן מביא לוג וכו'. ע"א הבאה מחלה חלות ומחלה רקיקים כגון שהביא ה' חלות וה' רקיקין ור' שמעון היא דאמר ^A מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא: מושח אם הרקיק על פני כולו. פליגא אתתניתין דאתר כמין כי: ושאר השמן. שנשתייר על משיחת הרקיק מחזירו לחלות: רקיקין הבאים בפני עלמן. דאי בעי רקיקין מביא ואי בעי חלות מביא ולא היו נכללין בשמן והיה בה רבוי שמן שנשתייר על המשיחה ש) ואינו נאכל וכילד הוא עושה מושחן וכו': מושחן וחוזר ומושחן. דכיון דליכא חלות ליכא למימר ושאר השמן מחזיר לחלות וכיון דסבירא ליה דאין שאר השמן נאכל לכהנים משום הכי חוזר ומושחן עד וכו': למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים. שאין . נעשין בכלי אלא נאפות בתנור שאין טעונים פתיתה אבל מנחת מאפה לא ממעט מפתיתה דלקתן מרבי ליה לפתיתה עם שאר מנחות אע"ג דנאפות בתנור: לרבות כל המנחות לפתיחה. ואפילו מנחת מאפה: **סלמוד לומר אוסה**. למעוטי הני תרמי: **ולא אוליא אם הרקיקין**. שיהו רקיקין טעונין יליקה דלא ממעט קרא אלא חד מהני מרמי מינין שבה: **מלמוד** לוח הד מהני מרמי מינין שבה: **מלמוד** לוחר היא. מיעוט אחר למעט (ד) ליליקה: מאי תלמודא. כלומר מה ראים להוליא אם מנחת מאפה שכתובה עם שאר מנחות אימא לתמת מחפה שפתופה עם שחר מין כתובה להוליא את מנחת כהנים שהרי אין כתובה בפרשת שאר מנחות: ") שני מישוטין.

עליה והיא כ):

רש"י כת"י רנו"ר כת"ר מומן עליה שמן ליליקה: מאי כיא ימילתא דרבנן דאמרי אי אפשר לבולנן אלא מולתא דרבנן דאמרי אי אפשר לבולנן אלא מולתא דרבנן דאמרי אי אפשר לבולנן אלא מולה: רבישים שמן היא. דאמרי בפי שמי חדקיקין וחליו לרבוכה ובלמתי מודה הי שלשה מינים של מזה חליו ורקיקין ורבוכה בשלמתי לקמן וח. חלי הלוג הל"מ וחלות ורקיקין שבעה שברונים פחות שלים היי ורקיקין שבעה שברונים פחות שלים היי ולאחר אפיימן יבשות הן ובולעות שמן יותר ממחת האור ורביעית שמן לא פקקי להי: מקומ והדא. דלמא גלי קרא גבי רקיקין ממחה האור ורביעית שמן לא פקקי להי: מרוקיקין ממחה הבאה חליה חליה חלים וחלים הליה לולח וחלים הליה מולח וחלים לדיים וחלים וחלים לדיים וחלים וחלים להיים לחלות ומלכה היי הליקין. במנומת מחלהם קלי וחליכה דר"ם

בש א ב מיי פייג מהלי מעה"ק הלכה ח: ל ג מיי שם הלכה ח ט: לא ד מיי שם הלכה ו: לב ה מיי שם הלכה ח: למילף מג"ש דקרבנך קרבנך תיפוק לי דמרבינן בסמוך מדכתיב מנחה לרבות כל המנחות ליציקה ולא ממעטינן אלא מנחת מאפה ומלינו למימר דעיקר ג"ש למתן שמן בכלי אחיא ויליקה

ובלילה דהכא הוא הדין דבלאו ג"ש הוה ידעינן מדכתיב מנחה ועוד נראה דבלילה נמי איצטריך ג"ש דמדכתיב מנחה לא מרבינן אלא יליקה לחודה דעל יליקה כתיב ומרבינן מיניה פתיתה לכל מנחות דפתיתה ויליקה כתיבי בההוא קרא ומיהו לריך לדקדק דבמנחת סולת ובמנחת העומר דלא כתיב בהו () (בלילה) מתן שמן בכלי קודם לעשייתן ס׳ (חולין) תינח מחבת ומרחשת דכתיב קרבנך אלא שאר מנחות מנלן ואם נפרש מדכתיב מנחה במחבת מרבינן כל מנחות לשלשה מתנות שמן א״כ ש היכי דממעטינן מאפה מיליקה מדכתיב עליה והיא נמעט נמי ממתן שמן בכלי קודם לעשייתן דהנך תיבות גבי הדדי כתיבי וינהת עליה שמן מנחה היא ונראה לפרש דגבי שלשה מתנות שמן כל המנחות למידות זו מזו בלא שום ג"ש מסברה בעלמה דכיון דטעונות מתנות שמן נלמד סתום מן המפורש כעין גלוי מילחה בעלמה והא דלריך הכא קרבנך לג"ש היינו משום דכיון דבמחבת כתיב יליקה אחרונה ובמרחשת כתיב מתו שמו בכלי בתחילה ה"א שזו דינה בכך וזו דינה כך אבל אחר שמלמדינו בג"ש ליתן האמור של זה בזה ה״ה בכל המנחות חוץ ממאפה דמיעטה רחמנא פי מיליקה ומשום דכתיבי מיעוטי גבי יליקה הוא דאילטריך ליה מנחה לרבות כל המנחות ליניקה: שפיר קאמרי ליה רבנן ומאי היא. תיתה מעיקרא פשיטא ליה דשפיר קאמרי רבון ואח"כ בעי מאי היא ועוד שאין מתרך כלום אקושיא זו ונראה לפרש דלאו קושיה היה אלה בניחותה קחמר דשפיר קאמרי ליה רבנן כדחזינן בתוספתא דחזר בו רבי דאמר נראין . דבריהן מדבריי ומאי היא כלומר מאיזה טעם אמר ר' שמואל בר רב ילחק רביעית שמן היא ומתחלקת לכמה חלות ולאחר אפייתן יבישות הן ובולעות שמן מחמת האור וברביעית שמן לא ספקא להו: ומה חדות שאין מעונות משיחה כו'. לריך לדקדק אי שייך כאן כל חד וחד תיקום בדוכתיה 0: במין בי. נייר בקונט׳ כמין טי״ת ובפירושי חומש פי׳ גימל ויש מפרשים כמין נון או כמין כ' ובערוך ש פירש דתניא בכריתות (דף ה:) המלכים מושחין כמין נזר והכהנים כמין כי יוונית פירוש ילק שמן על ראש [אהרן] ויורד אילך ואילך כמין שני מרגליות וזהו לוכתו: אימא להוציא מנחה בו'. הקשה בקונטרס גבי פתיתה נמי לפרוך אימא להוליא מנחת כהנים ותירן . דמסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי

בדין מנחת מחבת שכן פתיתה כתיבא

שימה מקובצת 6) ומה להלן כו". וא"ת למה לי גז"ש ליציקה בהדיא כתיב ויצקת עליה שמן ודרשינן לקמן לרבות כל המנחות ליציקה וי"ל דמשום בלילה איצטריך גז"ש ולא משום . ציקה אבל קצת קשה היכא דלא כתיב קרבנך מנלן וי״ דכיון דליכא מנחה הצריכו דכיון דליכא מנחה הצריכה שמן ולא כתיב בה מיהא שמן ולא כתיב בה מיהא חדא מתנה דשמן או מתן שמן או ביקה או בלילה וכיון דהכי הוא ילפינן להו כולהו במה מצינו ומיהו אצטריך ג"ש דליכא למימר דנילף במה מצינו משום דאי לאו גז״ש הו״א כל חד וחד [במה] דכתים בה דוקא אבל מאחר דגלי לן גז"ש דלאו דוקא מעתה מצינו למילף כולהו במה מצינו: כֹּן תיבות בתוספתא דחזר לדבריהם דבעינן בלילה מיהו מאי היא דקאמרי אי אפשר לבוללן: דן לא לשתמיט קרא: ה) והחלות בוללן: ו) פתיתה. משמע אפי׳ מנחת סולת דלא כפי׳ רש״י בפירוש וה״ה למחבת ומרחשת הס״ד ומה"ד מאי: ס) מתיבות ע"א שפיר כו׳ עד אמר ר׳ שמואל נמחק: מן לבוללן החלות: י) תיבות אמר רבי נמחק: יל) והכי נמי תיבת משמע

לרקיקין: מנחם סכלה חליה חליה והיא באר הרלמוד לומר עליה שבון אוציא את הרקיקין תלמוד לומר מחלם הלי מחורי היא באר תלמוד לומר עליה שבון אוציא את החליין ולחס הפנים לעיפור הלים מחלים הלים מחלים הלים מחלים לחלים. בפני עלמו ואינו היא באר תלמודא אימא להוציא מנחת כהנים ולחס הפנים לעיפור הן:

מחלים לחלים לפלילה דמשיחם רקיקין יכיל מחיר באימא להוציא מנחת כהנים ולחס הפנים לעיפור הן:
מחלים לחלים לפלילה מחושי מלים מפחים למשים מנחם מחלפה ליכיל לחימר כדמפרשי לקמן דגבי יציקה כחיב מרי מעושי עליה ביל מנחם מחלפה ולח מפחיםה לחשום מחלה לחלים בילי למעוש להי הכי משום דמנחה אפולה קר מליה שמן מנחם היא אפי הכי דריש ליה הכי משום דמנחה אפולה קר מלים מוציה שלו מנחם מחלם היא אפי הכי דריש ליה הכי משום דמנחה אפולה קר מלים מחלה היא אפי הכי דריש ליה הכי משום דמנחה אפולה קר מלים מודה אום מנחם היא אפי הכי דריש ליה הכי משום דמנחה אפולה קר מלים מחלה היא אפי הכי דריש ליה הכי משום דמנחה אפולה קר מלים מחלם היא אפי הכי דריש ליה הבי דרים ליה הכי דריש ליה הכי דריש ליה הכי דריש ליה הכי דריש ליה הבי דריש ליה מום הבי דריש ליה הבי דריש הבי דריש הבי דריש ליה הבי דריש הבי דר